

Kiwendotha a TaMaLo

25. - 28.9.2015

Pátek

A tak je tu zase po roce velmi oblíbená akce – Kiwendotha a TaMaLo na Malém Waldenu. Kdo se zúčastnil? - Adam, Tomáš, Andrejka, Margotka, Karča, Tabi a já (Týna). Na tábořišti na nás čekal Hlad, později v noci přijela pecka a druhý den Kachnička. Sraz byl klasicky na stochovském nádraží (já jsem přistoupila až v Kačici) a vyrazili jsme na tu dlouhou cestu. Tentokrát jsme našťastí dojeli do Prahy bez nějakých potíží (žádná zpoždění, skokani atd.). V Praze jsme měli trochu času a tak jsme šli na dětské hřiště, na nádraží byla ještě chvilka času na nějaké nakoupení dobrot, kdo chtěl. Naštěstí jsme se nemuseli bát, že bychom si ve vlaku do Skleného nesedli, protože jsme měli rezervaci (pochvala pro Karču). Jela s námi spousta skautů a díky jejich vystupování s těmi štíty, meči,... jsme nabrali deset minut zpoždění. Naštěstí na nás další vlak počkal. Z nádraží jsme ještě lehkou chůzí došli ten kousek na tábořiště. Dostavěli jsme si týpí a udělali, co bylo třeba. K večeři byly buřty nebo pro gurmány buřtburgery. K praskání ohně a večeři nám hrál Hlad na kytaru. Potom jsme se zavrtali do spacáků a šli spát, abychom načerpali síly na sobotu.

Sobota

Po ranní písni jsme se nasnídali a konalo se zahájení Kiwendothy. Začalo to takovým divadelním/hudebním představením..

Kdybych zrovna nebyl tady, tak bych asi byl
Policajtem bych byl, pracoval celý den a dělal jen:
Hej ty, jdi odsud pryč.

Kdybych zrovna nebyl tady, tak bych asi byl
Učitelkou bych byla, pracovala celý den a dělala jen:
Raz a dva, raz a dva, dřep a vztyk.

Kdybych zrovna nebyl tady, tak byl asi byl
Klempířem bych byl, pracoval celý den a dělal jen:
Tady laťka, tady prkno. Na zeď přitloukám.

Kdybych zrovna nebyl tady, tak byl asi byl
Malířkou bych byla, pracovala celý den a dělala jen:
Vezmu štětec, trochu barvy. Natřu tenhle plot.

Kdybych zrovna nebyl tady, tak byl asi byl
Dojičkou bych byla, pracovala celý den a dělala jen:
Tahle kráva mléko dává, dítě bude pít.

Kdybych zrovna nebyl tady, tak byl asi byl
Letuškou bych byla, pracovala celý den a dělala jen:
Tady káva, tady čaj, tady pytlík, bléé.

Kdybych zrovna nebyl tady, tak byl asi byl
Zahradnicí bych byla, pracovala celý den a dělala jen:
Zryju tuhle zem, kytky voní všem.

... a pak, zničehonic přiběhl indián, který nám taky řekl několik veršů. Tak a Kiwendotha mohla začít. Teda ještě ne. Ještě se muselo změřit, ano změřit, kolik účastníků je na Kiwendothě, aby to mohla Sagitta pak říct na Sněmu zástupců. Bylo nás tam 74 metrů. Převést na počet si to jistě zvládnete sami, učivo základní školy, no ne? :-D

První část hry - ta dopolední - byla po jednotlivcích. Každý bojovník obdržel svůj šíp, který si potom maloval barvami podle toho, jak splnil jeden z úkolů. Všichni účastníci se rozdělili na tři velké skupiny. Každá skupina byla vždy určitou dobu na jedné ze tří částí, které byly rozděleny na 1., 2. a 3. světlo. U prvního světla byly různé sportovní disciplíny (kop míčem, vis na ruku, hod na koš, střelba, kladina...), celkem 13 úkolů. Druhé světlo bylo na kraji lesa, kde byly na stromech rozmístěné papíry se zvířátky a rostlinami. Vždy na papíru byl obrázek a pod ním otázka s možností odpovědi a, b, c. Podle odpovědi vás to pak poslalo na další číslo, kde byla další otázka a tak dále a tak dále. Dokud jste nenalezli místo čísla napsal, že jste v cíli. Třetí světlo bylo vyráběcí. Šila se zvířátka. Hlavně koniči, ale občas i nějaké pozoruhodné zvíře, jako třeba lachtaňokůň. Kromě šití se zvířátka vyřezávala nebo plácala z hlíny. Když se všichni všude vystřídali, byl konec a následoval oběd, protože všichni měli po takovém náročném výkonu určitě hlad.

Odpolední část hry probíhala ve dvojicích. Následovala desková hra Lovci bizonů. Vždycky hrály spolu čtyři dvojice. Nejdůležitější bylo mít co nejméně bizonů, než hra skončí. Do cesty se ale lovcům stavěly různé překážky - medvědi, ostatní hráči, nepřátelé... Byl to opravdu nemilosrdný boj o kořist. Poslední částí byla hra ve skupinách v lese. Každý tým si musel určit svého lučištníka a bojovníka. Cílem bylo ukořistit materiál k výstavbě různých objektů ve svojí indiánské vesnici. V lese ale číhali nepřátelé, kteří vás mohli chytit a suroviny vám ukrást. Byly 3 druhy věcí, z kterých se dalo stavět - kůže, lidé, dřevo. Ještě byla taková speciální surovina a tou bylo tajemství. Pro to se muselo dojít na tábořiště a splnit tajný úkol (už můžeme prozradit, že to bylo poznávání koření). Když jste měli potřebný počet surovin, tak jste vyrazili za „malíři“ a ti vám zakreslili stavbu na plán k vaší vesnici. Po skončení sbírání surovin byl ještě chvíli čas na zakreslování staveb na mapu.

Potom jsme se všichni vrátili na tábořiště a ještě se hrála sfoukávaná. Pak už se jen večerelo, zpívalo u ohně a šlo se spát.

Neděle

Dopoledne se konala soutěž v rozdělávání ohně. Pro ty nejmenší sirkami. Větší křesadlem a pazourkem. Nejdřív byl čas, aby si každý soutěžící nasbíral potřebné věci - chrundu, suchou trávu...

Pak vypukla soutěž, ovšem v několika kolech, aby se soutěžící vešli do sněmoviště.

Odpoledne se hrály různé hry, každý kmen si měl nějakou připravit. Hrál se takový baseball, ale bez pátky. Dál Evoluce, ale s trochu jinými postavami, než jsme zvyklí - vajíčko, kuřátko, kohout, opice, budík, lednice, superman a superpolicajt.

Večer se konal slavnostní sněm. Sněmovní oheň měla tu čest zapálit Bára (vítězkyně soutěže v rozdělávání ohně). Hranice byla obrovská a bohužel v ní bylo příliš chrundí. Takže jedna strana sněmoviště byla lehce vyuzená z toho kouře. Také bylo vtipné, že se během sněmu propadly dvě lavičky. Jinak celkem běžný sněm.

Pondělí

Dopoledne se konalo, již dlouho očekávané, vyhlášení celé Kiwendothy. Pak už se jen sbalily věci, uklidilo se a vyrazilo se na nádraží směr domov.

S modrou oblohou
Týna